

at afhjælpe den og at forebygge for Fremtiden den maaste Ubodelige Skade for Lærerstandens fremtidige Uddannelse, der vilde reise sig deraf. Thi at en saadan er tilfælde, lader sig ikke negte og har bestandig været følt, i det Mindste her ved Seminarieret og ikke mindre distnot ved de andre kongelige Seminarier, naar Aspiranter have meldt sig til Optagelse, som havde bestaaet hin Examen og villet gjøre de dertil knyttede Nødtigheder gjældende.

Til yderligere Begrundelse af min Mening om det uheldige i de bestaaende Bestemmelser i disse to Prøvers indbyrdes Forhold maa det imidlertid være mig tilladt, maaste med Fare for nogen trættende Vidsløftighed, at opstille en Sammenligning imellem Fordringerne, der stilles i de Fag, der som sælles for begge betragtes afsluttede ved den almindelige Forberedelsesexamen, og hvis Karakterværdier derefter kunne overføres som gjældende til Fasttættelsen af Hovedkarakteren ved Skolelærerexamen.

Hvad først Historie angaar, saa synes Fordringerne maaste ikke at være saa overmaade forskjellige ved den første Betragtning. Imidlertid er der dog en væsentlig Forskjel, naar Fordringen ved den almindelige Forberedelsesexamen indskrænkes til Kjenndskab til Fædrelandshistorien og den almindelige Verdenshistories Grundtræk og Hovedbegivenheder, medens der ved Skolelærerexamen kræves i Verdenshistorie ikke lidet mere end ved hin Examen, navnlig en tydelig og efter Tidsfølge ordnet sammenhængende Oversigt over den almindelige Verdenshistories mærkeligste Personer, Begivenheder og Opfindelser samt Hovedpunkterne i den kristelige Kirkes Historie i deres Forbindelse med Verdensbegivenhederne. Og hvad Fædrelandshistorien angaar, endnu mere — fuldstændigere — end hint, hvortil endnu kommer en mere indgaaende Kundskab til de vigtigste Sagaer og enkelte Partier af Historien eller enkelte Mænds Liv i en saadan Udforslighed, at der vindes en nogenlunde klar Opfattelse af Tidsalderen, dens Sæder og Tænkemaade.

Dette har ogsaa vist sin praktiske og faktiskke Ulempe ved Opgaver i dansk Stil, naar disse toges af Historien, idet det Væsentligste var glemt. Saaledes viste det sig ved sidst afholdte Skolelærerexamen, at den Omstændighed, at Stoffet til den danske Stil skulde hentes fra Historien, havde til Følge, at flinke Elever, der endnu ikke havde faaet dette Affnit repeteret inden den skriftlige Examen, hvad de vilde have naaet til den mundtlige Prøve, kom mindre heldigt derafra. Man vil altsaa selv kunne sige sig, hvor meget der vil være bevaret i Erindringen hos den, for hvem der ligger et Tidsrum af 5 Aar imellem den almindelige Forberedelsesexamen og Skolelærerexamens sidste Del, og dog vil hans Karakter for den historiske Kundskab, der maaste til Examen for 5 Aar siden var udmærket god, men nu er = 0, sætte ham lige med den, hvis Kundskab nu er udmærket god.

Den samme Forskjel viser sig ved Fordringerne i Geografi, selv om man kun vilde finde et forskelligt Udtryk for det samme Omfang i det, der bestemmes i det første Affnit om Geografi, som det der kaldes i Bestemmelserne om den almindelige Forberedelsesexamen „der prøves i fysisk og politisk Jordbeskrivelse tilligemed de uundværligste Sætninger af den mathematiskke Geografi" saa faae Fordringerne ved Skolelærerexamen et betydeligt Tillæg ved den udførlige Kundskab, der fordres til Enkelthederne i Fædrelandets og de nærmeste Nabolandes Geografi samt den Sikkerhed, der kræves i at bestemme alle disse Forhold uden Vandfort.

Hvad Mathematik og Regning angaar, saa er vel Forskjellen ikke saa stor med Hensyn til Arithmetikken, derimod faae ved Skolelærerexamen Fordringerne i Geometri et ikke uvæsentligt Tillæg, naar der fordres Stereometri, ligesom Fordringerne i Regning ved den nævnte Examen langt overgaa dem, der stilles ved den almindelige Forberedelsesexamen.

Ikke væsentligt anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Naturhistorie og Naturlære. De „Forbigaaelser", der nævnes i Bestemmelserne for Fordringerne i Naturhistorie ved den almindelige Forberedelsesexamen, kjende Bestemmelserne for Skolelærerexamen Intet til, ligesom man der heller ikke i Botanik lader sig nøje med en Bog af ikke større Omfang end „Strøms Begyndelsesgrunde i Plantelæren". Og hvad endelig Naturlæren angaar, saa fordres til den almindelige Forberedelsesexamen aldeles ikke Uylære og Veirlære, af hvilke Discipliner navnlig den første er baade vaanskelig og umfangsrig.

Og dog uagtet Forholdet er et saadant, hvoraf det vil ses, at Fordringerne til Skolelærerexamen i de samme Fag langt overstige Fordringerne til den alminde-